

ВЛИЯНИЕ «ЛИЗИНИЯ» НА СОДЕРЖАНИЕ ПРОДУКТОВ ОКИСЛИТЕЛЬНОЙ МОДИФИКАЦИИ БЕЛКА В ГОЛОВНОМ МОЗГЕ КРЫС В УСЛОВИЯХ МОДЕЛИРОВАНИЯ ЦЕРЕБРАЛЬНОГО КРОВОИЗЛИЯНИЯ

Кириллова Д.И., Егоров А.А.

Научный руководитель: д. биол. н., проф. Беленичев И.Ф.
Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра фармакологии и медицинской рецептуры

Цель: Изучить влияние нового соединения L-лизина – «Лизиния» на содержание продуктов окислительной модификации белка (ОМБ) в гомогенате головного мозга крыс в условиях моделирования геморрагического инсульта. Материалы и методы. ОНМК моделировали введением аутокрови под твердую мозговую оболочку у белых беспородных крыс-самцов. «Лизиний» (L-лизина 3-метил-1,2,4-триазаолил-5-тиоацетата) вводили внутривентрикулярно в дозе 50 мг/кг. На 4-е сутки в гомогенате головного мозга проводили определение АФГ и КФГ по стандартной методике [Halliwell,1999]. Результаты. Полученные нами данные, свидетельствуют о том, что на 4-е сутки моделирование геморрагического инсульта содержание АФГ и КФГ в гомогенате головного мозга крыс увеличивается в 1,52 раза и в 2,95 раза соответственно, по отношению к интактной группе. Изучение содержания продуктов ОМБ на 4-е сутки моделирования ОНМК с введением «Лизиния», приводило к достоверному ($p \leq 0,05$) снижению содержания АФГ в 5,15 раза, а КФГ – в 4,95 раза, относительно контрольной группы. Выводы. 1. Моделирование ОНМК по геморрагическому типу, уже на 4-е сутки, приводит к резкому увеличению содержания продуктов ОМБ, тем самым являясь одним из ключевых механизмов формирования оксидативного стресса. 2. Экспериментальная терапия «Лизинием» достоверно снижала содержание АФГ и КФГ в мозге подопытных животных, тем самым прерывая один из ключевых механизмов нейродеструкции в условиях ОНМК.

ОСОБЛИВОСТІ ДИНАМІКИ МАСИ ТІЛА ПОТОМСТВА ЩУРІВ ПІСЛЯ ВВЕДЕННЯ ПРОГЕСТЕРОНУ ВАГІТНИМ САМКАМ

Ковальчук К.С.

Науковий керівник – д. мед.н., проф. Волошин М.А.
Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Кількість випадків безплідних шлюбів досягає майже 55%, а питома вага жіночого безпліддя - майже 7% [Тимченко О.І. та співавт.,2014]. Синтетичні аналоги прогестерону широко використовуються у гінекологічній практиці з метою збереження вагітності, але даних щодо наслідків їхнього впливу на жіночі статеві органи плода недостатньо. Мета дослідження: визначити динаміку маси тіла потомства щурів у постнатальному періоді у нормі та після внутрішньоутробного впливу прогестерону. Матеріали та методи: об'єкт дослідження – самки білих щурів лінії Вістар на 1-шу, 9-ту, 14-ту та 21-шу добу постнатального життя. Щури були розподілені на дві групи : перша - інтактна група; друга група – експериментальні тварин, отримані від вагітних самок, яким внутрішньом'язово вводили 0,33 мл масляного розчину прогестерону у період із 15 по 18 добу датованої вагітності. Тварин зважували на аптечних вагах, масу визначали в г. Отримані результати: У новонароджених тварин експериментальної групи маса тіла достовірно вище, ніж у інтактної ($5,83 \pm 0,15$ г та $4,77 \pm 0,06$ г відповідно). На 9-ту добу постнатального періоду у обох групах тварин спостерігається тенденція до збільшення маси тіла, порівняно із попереднім терміном спостереження, однак у експериментальних щурів показники маси тіла достовірно вищі. На 14-у добу життя різниця в показниках маси тіла тварин у обох групах нівелюється. На 21-шу добу спостерігається приріст маси тіла щурів у обох групах, але маси тіла експериментальних тварин стають вищими. Висновки: таким чином, після введення прогестерону самкам щурів під час вагітності спостерігається збільшення маси тіла потомства тварин на 1-шу, 9-ту та 21-шу добу життя.